

פִּשְׁטָתִי אֶת פִּתְנָתִי אֵיכָּכָה
אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכָּכָה
אֶטְנַפֵּם, וּמְשֹׁם זֶה צְרִיף אָדָם
בְּשֶׁבֶת לִשְׁנוֹת בְּלִבוֹשִׁים, בְּנֹר
וּבמֶאֱכָלִים, וְצְרִיף לְהִיּוֹת מוֹסִיף
מִחַל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת,
וְכָל הַגֹּרֵעַ, גֹּרֵעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵס וְשָׁלוֹם.

תקון תשעה וארבעים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. שְׂאוּ
מְרוֹם עֵינֵיהֶם וּרְאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהִים,
מִי אֱלֹהִים - הוּא אֱלֹהֵינוּ, מִי בְּרָא
לְאֱלֹהֵינוּ. שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם - זוֹ
קְרִיאַת שְׁמַע, רֵאשִׁי תְּבוֹת שְׁמַע
שְׁמִינִידִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא פְּעֻמִּים, וְתִמְצְאוּ שֵׁם
מִי שֶׁהוּא כָּלֵל שֶׁל חֲמֻשִׁים
אוֹתִיּוֹת. וּבִמְהַר צְרִיף לִיחְדוֹ
בְּשִׁחְרִית? בְּאוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוֹ רוּם
יְדִיהוּ נֶשֶׁא, שֶׁהוּא מְרוֹם, מְשֹׁם
שֶׁהוּא מְרוֹמִים יִשְׁכֹּן, וּרְאוּ
שְׁשֵׁם אוֹר, וְזֶה אוֹר הַפְּכָכִים,
שְׁבָהֶם הַשְּׂכִינָה יוֹצֵאת. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב הַמוֹצֵיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם,
וּמְשֹׁם זֶה קְרִיאַת שְׁמַע בְּלִילָה,
כְּמוֹ שְׂבָאוֹהוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה
בִּיצִיאַת הַפְּכָכִים, עָרַב וּבִקֵּר
צְרִיכִים לִיחַד אוֹתָהּ עִם הַמְּלָךְ,
מְשֹׁם שְׂבָעֵרַב הִיא בָּאָה עִמוֹ
וּבִבְקָר הִיא שְׂבָה אֵלָיו, וְזֶה הָעָרַב
שֶׁל יִצְחָק וּבִקֵּר שֶׁל אַבְרָהָם,
שְׁשֵׁם בְּעֵלָה בֵּין יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצֵיא, זֶה הַמוֹצֵיא לְחַם
מִן הָאָרֶץ, בְּשִׁבְלָה נֶאֱמַר לְחֻמוֹ
נִתֵּן וְכוּ'. וְעוֹד הַמוֹצֵיא בְּמִסְפָּר
צְבָאָם, אֵלּוּ מֵאֲתֵים אַרְבָּעִים
וּשְׁמוֹנֵה תְּבוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע,
לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וּיִקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת וְגוֹמֵר, זֶה
אוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוֹ כְּתִפְאָרַת אָדָם

הוּא, דָּא שְׂבָת, וְעֵלִיָּה אֶמְרַת שְׂכִינְתָּא פִּשְׁטָתִי
אֶת פִּתְנָתִי אֵיכָּכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי אֶת רַגְלֵי
אֵיכָּכָה אֶטְנַפֵּם (שִׁיר הַגּ), וּבְגִין דָּא צְרִיף בַּר נֶשׁ
בְּשֶׁבֶת לְשְׁנוֹי בְּלִבוֹשִׁין בְּשִׂרְגָּא בְּמֶאֱכָלִין,
וְצְרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף מִחֹול עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל
הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לִיהּ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת, וְכָל
הַגֹּרֵעַ גֹּרֵעִין לִיהּ הִיא נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֵס
וְשָׁלוֹם.

תקונא תשע וארבעין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם
וּרְאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהִים (ישעיה מ לו), מִי
אֱלֹהִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, מִי בְּרָא לְאֱלֹהֵינוּ, שְׂאוּ
מְרוֹם עֵינֵיכֶם דָּא קְרִיאַת שְׁמַע, רֵאשִׁי תִּיבִין
שְׁמַע דְּמִינְחִידִין יִשְׂרָאֵל לְקוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא
פְּעֻמִּים, וְתִשְׁכְּחוּ תִּמְן מִי דְּאִיהוּ כָּלֵל
דְּחֲמֻשִׁין אֲתוּוֹן, וּבְמֵאֵי צְרִיף לִיחְדָּא לִיהּ
בְּשִׁחְרִין, בְּהִיא דְּאֲתֵמַר בֵּיהּ (חֲבִקוּק ג י) רוּם
יְדִיהוּ נֶשֶׁא, דְּאִיהוּ מְרוֹם, בְּגִין דְּאִיהוּ מְרוֹמִים
יִשְׁכֹּן. וּרְאוּ דְּתִמְן אוֹר, וְדָא אוֹר הַפְּכָכִים,
דְּבִהוּן שְׂכִינְתָּא נִפְקַת הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה
מ כו) הַמוֹצֵיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, וּבְגִין דָּא קְרִיאַת
שְׁמַע בְּלִילָה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאֵרִי מִתְּנִיתִין
בִּיצִיאַת הַפְּכָכִים, עָרַב וּבִקֵּר צְרִיכִין לִיחְדָּא
לָהּ עִם מְלָכָא, בְּגִין דְּבָעָרַב הִיא בָּאָה עִמָּיה,
וּבִבְקָר הִיא שְׂבָה לְגַבֵּיהּ (אסתר ב יד), וְדָא עָרַב
דְּיִצְחָק וּבִקֵּר דְּאַבְרָהָם, דְּתִמְן בְּעֵלָה בֵּינֵיהוּ
יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצֵיא, דָּא הַמוֹצֵיא לְחַם מִן הָאָרֶץ,
בְּגִינָה אֲתֵמַר (ישעיה לג טז) לְחֻמוֹ נִתֵּן וְכוּ',
וְעוֹד הַמוֹצֵיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, אֵלּוּן רַמ"ח
תִּיבִין דְּקְרִיאַת שְׁמַע, לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא, הִדָּא
הוּא דְּכְתִיב (בראשית ב כ) וּיִקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת
וְגוֹמֵר, דָּא הִיא דְּאֲתֵמַר בֵּיהּ (ישעיה מד יג) כְּתִפְאָרַת אָדָם לְשֶׁבֶת פִּית, דְּקָרָא

לשכת בית, שקרא שמות לכל חיות הקדש ולכל השרפים והאופנים והצבא שלמעלה, לכל אחד קרא לו בשם ידוע ובדרגה ידועה, להודיע לכל אחד ממקום שנטל, כמו שנחלי הם שחוזרים למקום שנטלו בשליחות. זהו שכתוב כל הנחלים הולכים אל הם וגומר, אל מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים ללכת. ממקום שהולכים, לשם חוזרים בשליחות.

מרב אונים - זה כתר עליון, ואמיץ כח - זו חכמה, מהו כחו? האם העליונה, איש לא נעדר - זהו כלל של שלש ספירות. מה זה איש, יהו"ה איש מלחמה יהו"ה שמו? איש - א' כתר עליון, י' חכמה, ש' שרש האילן, שהם האם העליונה תשובה ודאי. ועוד, מרב אונים - זה העמוד האמצעי, האונים שלו נצח והוד, ואמיץ כח - זה צדיק, איש לא נעדר - יהו"ה איש מלחמה, והרי נתבאר.

קם הניחן מאחר צלו של רבי שמעון, ואמר: רבי רבי, כף שמעתי את הפסוק הזה, שאו מרום עיניכם, שאו כמו שאו ידיכם קדש, וזה קדש ישראל ליהו"ה ראשית, המרום שלו כתר עליון. מי - האם העליונה שברא העולם באלה. מי הם אלה? אלה ראשי בית אבותם, והם שלשת האבות. המוציא במספר צבאם, אלו צבא השמים שהם נצח והוד, מה מספר שלהם? אלא מספר וחשבון שפכל, זה השכינה העליונה. לכלם בשם יקרא, זו השכינה התחתונה, שנאמר למשה בשבילה ואדעך בשם. מרב אונים, אותו שנאמר בו וידגו לרב בקרב הארץ, וזה צדיק, והוא אמיץ כח, איש צדיק,

שמהן לכל חיות הקודש ולכל שרפים ואופנים וצבא דלעילא, לכל חד קרא ליה בשם ידוע ובדרגא ידיעא, לאשתמודע לכל חד מאתר דאתנטייל, כגוויי דנחלי ימא דאתחזרו לאתר דאתנטיילו בשליחותא, הדא הוא דכתיב (קהלת א ז) כל הנחלים הולכים אל הם וגומר, אל מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים ללכת, מאתר דאזלין תמן חזרין בשליחותא.

מרוב אונים (ישעיה מ כו) דא כתר עלאה, ואמיץ כח דא חכמה, מאי כח דיליה אימא עלאה, איש לא נעדר איהו כללא דתלת ספירן, מאי איש יהו"ה איש מלחמה יהו"ה שמו (שמות טו א), איש א' פתר עלאה י' חכמה ש' שרשא דאילנא דאיהי אימא עלאה תשובה ודאי, ועוד מרוב אונים דא עמודא דאמצעיתא, אונים דיליה נצח והוד, ואמיץ כח דא צדיק, איש לא נעדר יהו"ה איש מלחמה, והא אתמר.

קם סבא כתר טולא דרבי שמעון, ואמר רבי רבי, האי קרא הכי שמענא ליה, שאו מרום עיניכם, שאו כמו שאו ידיכם קדש (תהלים קלד ב), ודא קדש ישראל ליהו"ה ראשית (ירמיה ב ג), מרום דיליה פתר עלאה, מי אימא עלאה דברא עלמא באלה, מאן אלה אלה ראשי בית אבותם (שמות ו יד), ואינון תלת אבהן, המוציא במספר צבאם (ישעיה מ כו) אלין צבא השמים דאינון נצח והוד, מאי מספר דלהון, אלא מספר וחשבון דכלא דא שכינתא עלאה, לכלם בשם יקרא (שם) דא שכינתא תתאה, דאתמר למשה בגינה (שמות לג יז) ואדעך (דף פ"ט ע"א) בשם, מרוב אונים (ישעיה מ כו), ההוא דאתמר ביה (בראשית מח טז) וידגו לרוב